

ಅಲೆಯುವ ಮನ, ಹಗಲುಗನಸಿನ ಗುಣ

ಶ್ರೀಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತುಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಓದುಗರು ಗಮನಿಸಿರಬಹುದು.

ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಂಧಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವ ಚರ್ಚೆ ಇದೆ. ಅದು ಕರೆಯಲ್ಲ, ಮಾಹಿತಿಯಲ್ಲ, ಅನುಷ್ಠಾನ ಜೋಡಿಯಲ್ಲ, ಕಾರದಲ್ಲಿಯಲ್ಲ, ಭಾವಗಿಯಲ್ಲ, ತತ್ವವಲ್ಲ, ನೆನಪುಗಳ ಮೌತ್ತ ಕೂಡ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಹಾದು. ಈ ಎಲ್ಲದರಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನದೇ ಕೌದಿಯನ್ನು ಅದು ಹೊಲಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಓದಿದವರನ್ನು ಬೆಂಕ್ ಗಿರಿಸುತ್ತದೆ, ಮುದಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ಒಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಎಂದು ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಾಗದು, ಗೀಜಗನ ಹಕ್ಕಿಯೊಂದು ಎಲ್ಲಿಂದಲೇ ನಾರಿನ ಎಳಿಗಳನ್ನು ತಂದು ನೇಯು ಬೆಂತ್ವಾಪಹಾರಿ ಗೂಡಿನ ತರಹ ಅದು. ತಂದು ಹೊಲಿದ ನಾರು ಬೇರು ವ್ಲೀಯದಾದರೂ ಗೂಡು ಮಾತ್ರ ಗಿಜಗನದೇ.

ಪ್ರಬಂಧಕಾರನಿಗೆ ಸದಾ ಅಲೆಯುವ ಮನ ಮತ್ತು ಹಗಲುಗನಸು ಕಾಣುವ ಗುಣ ಬೇಕು. ಜಿತತನೆಯ ಜೋಡಿಗೆ ತುಂಡನ, ಹಾಸ್ಯ ಕತೆ ಹೇಳುವ ಶಕ್ತಿ, ಯಾವುದೇವೇ ವಸ್ತುವಿಗೆ ಇನ್ನಾವುದೋ ಘಟನೆಯನ್ನು ಜೋಡಿಸುವ, ಅದ್ದುತರವು ಲೋಕವನ್ನು ಕಾಣಿಸಬಲ್ಲ ಗುಣಗಳೂ ಬೇಕು. ವಿವರಿಸುವೋಂದರ ಸರಗು ಹಿಡಿದು ಲೋಕದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸುವ ಅದರ ರೀತಿಯೇ ಓದುಗನಿಗೆ ಅಪ್ರಾವ್ಯ ಸುವಿವನ್ನು ಕೊಡುವಂಥದ್ದು. ಪ್ರಬಂಧದ ಮೂರಿಫೂತ ಆಕರ್ಷಣೆ ಅದರ 'ಕಲ್ಲನಾ ವಿಲಾಸ'ದಲ್ಲಿದೆ, ಲವಲವಿಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಮುಖಿ ಸಿಂಡರಿಸ್ಹೋಂಡ ಸಿಂಡ್ರೆಲಾಗಳಿಂದ, ಸಿಡುಕೆನ ಸಿಂಡ್ರಪ್ರಗಳಿಂದ ಅದು ಒಮ್ಮ ದೂರ ಇರುತ್ತದೆ. ಮಿರುಗುವ, ಚೆಲುವಾದ ನಗುಮೊಗೆ ಅದರ ಹೊರಗಿನ ಲಕ್ಷಣ ಎನ್ನಬಹುದು. ಈ ತನಕ ಪ್ರಬಂಧದ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅನೇಕ ಹಿರಿಯ ಲೇಖಿಕರು ಉತ್ತಮ ಬೆಳೆಯನ್ನು ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿದೆ ಅವರು ಬೆಳೆದ ಉತ್ತಮ ಫಾಲು ಮತ್ತು ಅದರ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು.

ಎವೆತ್ತು ಲೋ ಅಡ್ಡಾಡಿ, ನಗಿ, ಮಾನವಾಗಿ, ವಿಸ್ಯಯಗೊಳಿ, ಬದುಕಿನ ತಾತ್ತ್ವಿಕ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸುವ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಅನೇಕ ಓದುಗರು ವಿಾಾಮದಲ್ಲಿ ವಿಹಿಸಲು ಇಷ್ಟಬಹುದು ಪ್ರಕಾರ. ಅದರ ಸಡಿಲ ಬಂದವೇ ಅನೇಕ ಲೇಖಿಕರ (ಓದುಗರದೂ ಕೂಡ) ಮುಖ್ಯ ಆಕರ್ಷಣೆ. ಆದರೆ, ಏನುಬೇಕಾದರೂ ಬರೆಯಬಹುದಾದ ಸಡಿಲ ಬಂಧವಿದೆ ಎಂದು ತಮ್ಮ ನೆನಪುಗಳನ್ನು, ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಬಂಧವಾಗಿಸಲು ಹೊರಟಿ ಅನೇಕ ಕಣ್ಡ ಲೇಖಿಕರು ಎಡವಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಕಸೂತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಂಧವಿರುತ್ತದೆ, ಬಣ್ಣದ ನಾಲುಗಳ ನಡುವೆ ಸಾವಯವ ಸಂಬಂಧವಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ತೀಳದುಕೊಳ್ಳದೆ ಬರೆಯಲು ಹೊರಟಿರೆ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಶಾಲಾ ಹುಡುಗಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಪತ್ಯದ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ನಾಳಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಕನಸು ಕಾಣುವುದಕ್ಕೆ, ಯೋಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಬೇಕು. ಅಂತಹ ಜೀವದಾಯಿ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಇತ್ತಿಚೆಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಳಗಲಾಗಿರುವ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಕೆರು ಹಣತೆಗಳು ಓದಿದವರಲ್ಲಿ ಹುರುಪು ತುಂಬಲಿ, ಆ ಪ್ರಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಂಡ ಉತ್ತಾಹ, ಜೀವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುವಂತಾಗಿಲಿ.

ಸಂದೀಪ ನಾಯಕ

